

İstanbul

— ösqee · 09 Ağustos 2012

Taşı toprağı altın kaplama
Yedi tepeden de ayrı bir manzara
Göze kulağa pek hoş geliyorsun da
Ne ile saklarsın güzelliğini İstanbul ?

Çok koşanlar oldu biliyorum sana
Herşeyi bırakıp hem de bir kenara
Önce kucak açtın onlara da
Sırtından vurmana gerek neydi İstanbul ?

Bir somun ekmeğini, ballandırmak umuduyla
Aldılar soluğu bir çırpıda yanında
Zengin olmak bahtsızlara yalandı oysa
Son kez sana güvendiler ama
Kendilerini bile kaybettiler sende İstanbul !

Kaşı kara, gözü ela yürüyordu masumca
O yanarken eğitim aşkıyla
Kıstırdılar karanlık bir anda
Birazcık insaf yoktu ya
Kıydılar kaç zavallıya da
Sen ışıklarını yakmadın İstanbul !

Taaa uzak diyarlardan gelmişti biri
Yıllarca çalışıp durdu, yemeden içmeden
Tam rahatladı, dik yürümeyi öğrendi
İnsan gibi yaşamaya başladı
Yüzü güldü, karnı doydu
Çevresi genişledi
Ayakları yere sağlam bastı derken
Soysuzun biri aldı gitti
Neyi var neyi yoksa
Hiç acımadan
Sen yapma demedin İstanbul !

Kadın Sultan Ahmet ' e bıraktı bir masumunu
Adam Galata ' dan sallandırdı varolan tek umudunu
Kanı deli yalnızlar da en ücra köşelere sindi
Aaahh çekti, ooff çekti
Yetmedi dumanlandı gitti
Ve sen gözlerini yumdun
Sustun kaldın, sustuun
Ve yine
Sustun be İstanbul !

Özge Ersöz
09.08.2012